

ՑՈՒՑԱԿ ԵՒ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Գ. ԿԻՒԼՊԵՆԿԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ
ՀԱՅԵՐԻՆ ՀՆԱՑԻԹ ԳԻՐՔԵՐՈՒ

(1512 — 1800)

Եւ վերջապէս՝ յէշէսիթք զարժանին յիշեցման. զծնունդն օրհնութեան եւ զոտոնկն բարերեր. զլառեալն ասուածալիք սիրով եւ զիտահարեցն յամենամիք է յօդուա եւ է պայծառութիւն ապդին եւ եկեղեցեացն մէրոց. զմեծահաւատ իշխանալուն Գրիգոր Աղամի Զուլայշիք է հինդ բնակեալ. որ ըստ օրհնեալ ապահովածութեան Խօջանանան Զաքիկնեց կոչի:

Ըստ նմին յէշէսիթք եւ զնորին օրհնեալ եւ է քրիստոն հանգուցեալ օրհնաժառանք ծնողն, զՄիքայէլն եւ զՄատահարուան. եւ զկենակիցն իւր Մատլինայի. եւ զվարաթառամ որդին իւր Միքայէլն. եւ զըրոն իւր զԱնապրին իւր ապդին եւ զկենակիցն իւր Գրիգորն, եւ զկենակիցն նորին Թագուանն, զօրաբյուր Զիրապասյն. եւ զմեծ պատի Յակովինն. եւ զօրելորոր զատերոն Բէկառասյն եւ բնակարանին. եւ զայլ ամենայն հին եւ նոր ննջեցեալն նորին. Քանզի գործս այս բոլորովին պարզայիւն եւ բնակեց Տափիւթ. վերոյ յիշեալ բարեպաշտի արցար եւ անտուանուոր արցեամբ յառաջանայ ճրիապէն. Որ եւ սկրավա յանիք միշտ հնաւել եւ զայլս քան զայր առաւել արձանազելիք յիշատակո յառաջացուցանելի է ուուր Աթոռուն, ի յիշառակ յափենեան ինքնան իւրացն. Որոյ զմորէւուրզն աէր կասար շեսցէ, եւ զուան նորին ի փոս իւր ընկալցի. զիշտակի նորին օրհնութեամբ պահեացէ. եւ զփոխարէնն հասուցչ բազմապահպէս իւրեան եւ իւրայնցի. աստ եւ է հանդերձեց լուսն: Եւ զուայ յէշէտը մէշիթք է Գրիսոսոչ Աստուածոյ մէրէ: Ամէն:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

204-1

1774

312

Ա. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՅԻ. ԳԻՐՔ ԱՂՕԹԻՑ. Կ. Պոլիս, ապ. Աստուածատուրի, տպագրէ:
Յուղանէս, 1774, 396 էլ.

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Ա

ԳԻՐՔ ԱՂՕԹԻՑ Սրբոյ Գրիգորի Նարեկացւոյ Հոգեկիր Հահուորի

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ Բ

ԳԻՐՔ ԱՂՕԹԻՑ Սրբոյ Գրիգորի Նարեկացւոյ Հոգեկիր Հահուորի:
Բաշինալ յինհանուն եւ հինգ բան՝ Հոգեուուն Մաղթահաց:
Նորապէս որբարեալ՝ Համեմատութեամբ հնազոյի եւ ընտիր մեռապիր օրի-
հակաց:

Եւ տպագրեալ արգեամբք բարեացապարտ Մերունազարք Պազտասաց ամիրայի, եւ
իւր հարազակ մահանի Գասպար ամիրայի՝ Մորասահաց, ի փոս Տեսան, եւ ի պատի
Հրեշտակային սուրբ Վարդապետին:

ի Հայրապետութեան մէծի գահին կիմիանի՝ տեան Սիմէսինի սրբազն Կաթոլիկ-կոսի ամենայի Հայոց։ Եւ սրբոյ աթոռոյն Երուսաղէմի տեան Պողոսի արհապան Պատ-րիարքի։ Եւ ի նորապերճ Պատրիարքութեան մէծի քաղաքին տեան Զաքարիայ Կրժանիս-զարդ արքապիսկոպոսի։ որոյ հրամանան իսկ ապագրեցա։

Յամի Տեան 1774: Խսկ ի մերուս՝ ոմիզ. Մարտի ծ: ի Կոստանդնուպոլիս Քազա-քի: ի Տպարանի Աստուածատուրի։

ԱՌԵԱՏԱԿԱՐԱՆ

Չունիք:

ՎԱԼՆՈԹ.

Մատենադարանի մէջ կամ օրինակներ՝ որոնք կազմուած են Ս. Գրիգոր Նարեկա-ցիի նամակու զիրքին՝ «Ներքոց/նոց ձառք»ի հետ (Տե՛ս յաջորդ Փիլարազրութիւնը)։

Կիւլպէնկւն Մատենադարան

248 Նա

1774

313

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ: ՆԵՐՔՈՉԻԱԾ ՃԱԱԲՔ: Կ. Պոլոս, ապ. Աստուածատուրի, ապաշ-րէ՛ Շովէանէս, 1774. 240+7=247 էլ։

ԱՆՈՒԱՆԱՄԵՐԻ

ՀԱՏԱՐ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ներքուղինաց ձառից Զորեցունց Արքանաւորաց Գովեստից՝ Ասացելոց ի սրբոյ Հո-րէն մէրէ Գրիգորէ Նարեկացւոյ։

Այսինքն. Ապարանից սրբոյ Խաչին Սրբուհոյ Կուսին Մարիամու Աստուածանին։ Աստեղոցն Երկուաստանից, եւ Խոթանասունէրկուն Աշակերտացն Քրիստոսի։ Սպրին Յակո-րայ Աքանէւլազոր մէծնայ Հայրապետին։ Հանդերձ հետեւեցելով փոքր գրիգոր բանիւ հաւատոյ։

Տպագրեցեալ ի Հայրապետութեան որբոյ կիմիանի՝ տեան Սիմէսօնի Սրբազն Կաթոլիկոսի ամենամ Հայոց։ Եւ ի Պատրիարքութեան որբոյ Երուսաղէմի՝ Յւան Պա-ղոսի եղծանկազարդ Վարդապետի։ ի Կոստանդնուպոլիս Քաղաքի։ Հրամանան նորին Պատ-րիարքի՝ արք Եպիսկոպոսի՝ տեան Զաքարիայ Աստուածարան Վարդապետի։

ի Թուին Հայոց՝ ոմիզ. Ապրիլի ա: ի Տպարանի Աստուածատուրի։

11

ԱՌԵԱՏԱԿԱՐԱՆ

ՑԻշատակարան Տպոդի

Ծնորչիւն...

... մանկ եւեալ աւարտեցաւ տպումն Ներքողինաց ձառից ասացելոց՝ մէծի Հօրի մե-րոյ Գրիգորէ Նարեկացւոյ։

ի վայելուն հանուրց փափառոցաց մէրտպնեայց՝ սիրահարաց բանից սրբոյ Սրո-րէավար Վարդապետին։

ի տպարանի Աստուածատուրի որդուոյ յօհաննին զպրի նուաստին։

Ապրէ Տարբեն աղերասիլ ի Հասարակ վայելուցց վոյն, զի ի հրուկին մեր ըն-թնրցմամք ի հոգի, իշխնիչք ի Տէր՝ զիս զապազրոց սրբին՝ մնդ որդուոյ իժում կարապե-տի՝ մէրումզ փոխանակ իմ ծառացի։ (որ մէրում իսկ արգեսմբ առկցաւ. զի մի՛ ընդհան ի լրմանէ զըսցի՝ անկ խնդրանաց բազմաց.) Խնեւ պաշիստակիր մշակն ապագրատան՝ դիմուրեցից ենց Սինասի որդին՝ Կաբացու աղոմնոնն քրտնաշն. մնդ այլ բարերարոց կա-մակաց գործածութեան գործարան։

Արոց լիցի մեզ ամենեցուն յիշել ի բարին հաւասարապէս ի միասին ի Տեսանէ մեր-
և Յիսուսէ Քրիստոսէ ի միասնդամ դալստեան նորին, ամէն:

ԿԱՐՈՒՅԹ:

Գրքի աւարտին կը գտնուի տպագրողին՝ Ցովհաննէս Գափիք Քերքուածը, հետեւ-
նալ վերագրով. «Առ Աստուածանորհ այրն աստուծոյ ի սուրբ Գրիգոր Նարեկացին», ո-
րում սկզբանառութը կը կազմնի Տպադրոց Աստուածատուրի Արդւոյ Յօհաննիսի Աստցեալ:
Մասնաւրախիս մէջ կամ օրինակին որոնք կազմուած եմ Ս. Գրիգոր Նարեկացիի «Գիրք
Սորթից»ն ինտ (Տե՛ս նախորդ Ալարագրութիւնը):

ԿԲԵԼՊԷՆՀԿԱՆ ՄԱՍՏԵԽՈՂՄՐԱՆ

248 Նա նուի՝ 230·152 Նա

1774

314

ԱՏԵՓԱՆՆՈՂ ՎՐԴ. ԱԳՈՆ. ՃԱՐՏԱԿԱՆՆՈՒԹԵԱՆ: ՎԵՆԵՏԻԿԻ, առ. Դեմերժիս Թէոդո-
սիոն, 1775. Ժ+585=595 էջ:

ԱՅ.ԱՒ.ԱՆ.Ա.Բ ԵՐԹ

ՃԱՐՏԱԿԱՆՆՈՒԹԵԱՆ բովանդակեալ ի Հինգ զիրս.

Յօրինեալ ըստ շաղաց երեւ. լիք եւ մեծանուն հեղինակաց ճարտասահութեան, Ե.
Հովացուցալ յաճախութեամբ ընտիր օրինակաց նախնի հայտապէս լեզուագէտ մասնագրաց
Հայկացնեան ազդի:

Ճարտարքեալ ի Հայր Ստեփանոս վարժապետ վարժապետէ աղոնց, ի միարանութե-
նէ ամենապատիւ տեառ Միկրարայ մէծի արքալի:

Եւ ապագրեաց Հրամանու գերապատիւ տեառ Ստեփանոսի վարժապետի եւ ար-
բուջի նորին Ժիրամանութեան: Արդւուրի եւ ծափիւք բարեպաշտն եւ բաշատաւմիկի շահքի-
մունքնց կեկողոնց եղրաց Հարացաւաց բարողամենն զարոն յովէկին եւ պարօն
դաքարին:

Ի Հոյցրապետութեան տեառն Սիմոնի Հայոց կաթուղիկոսի: Յամի տեառն 1775. ի
սեպտեմբերի 18: Խոհ ըստ Հայոց Բառակոնին. Ամին: Ի Վէնէտիկ: Ի տպարտի գեմերեայ
Բէսպուսնց: Հրամանու մէծաւորաց:

ՅՈՒԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ջունի:

ԿԲԵԼՊԷՆՀԿԱՆ ՄԱՍՏԵԽՈՂՄՐԱՆ

808.5 Աղ

315

ԻՎԱՏՔՈՍ ՎՐԴ. ԵՒԴՈԳԻԱՑԻ. ԽՈՐՃՈՒՄԻԴ ԱՍՏՈՒԱՆՊԱՅՏՈՒԹԵԱՆ: ՎԵՆԵՏԻԿԻ, առ. Դե-
մերժիս Թէոդոսիոն, 1775. 172 էջ:

ԱՅ.ԱՒ.ԱՆ.Ա.Բ ԵՐԹ

ԿՈՐՃՈՒՄԻԴ ԱՍՏՈՒԱՆՊԱՅՏՈՒԹԵԱՆ Հին և նոր կոտակարանաց բանիւք բանդեմն արարեան

Յուշ ասել ամձնի ասկաւուք զմեծամեծն զոր արար մեզ աստուած, եւ զոր հան-
գերձեալ է տանիք ի սերս հաստաց, եւ սիրայ, եւ գործոց արդուածպաշտութեան մաս-

զիւր կըթութիւն, և է զաղջութեանց թմրութենէ յարածած զաստութիւն, չ չնորհաց սուրբ հոգուն սոէպ ազօթիւք ընդունի յուսացեալ:

Աշխատասիրեալ ի Հայր Տատթէոսէ զաստաց վարզապետէ Եւղիկիացոյ՝ յաշ-կերտէ զերայարբոյ միմիթարբոյ արբայի, ի վասո գրիստոսի աստածոյ մերոյ:

Եւ ապազըթ հրամանաւ ստովաննոսի արբայի կոստանձնուպոլսեցւոյ. ծախիւք և արգեամբք բարեպաշտօն և ցալասումիկ շանրիաննեանց երկոցունց եղարաց հարազա-տաց ըստացածնեան պարու յովնէփին, և պարու զաքարին:

Ի Հայրապետութեան տեսան սիմոնի Հայոց կաթուղիոսի: Յամի գրէչին. 1775. Ք մայիսի 22: Իսկ ի Հայոց թուականին ամիդ: ի Վէնէտիկ. ի ապարանի զեմեռեալ թէսպու-նեաց. Հրամանաւ մեծաւորց:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զուհի:

Կիւլպէնկեան Մատենագարան

230-2 Մա

316

ՄԱՏԹԷՈՍ ՎԱՐԴԱԳԵՏ ԵՒԴՈՒԱԾՈՅ. ՀԻՒՆԵԱԿ ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆՑ ՍՐԲՈՅ ԱՍՏՈՒԱՆԱ-ՆԻՆ: Վէնետիկ, ապ. Դեմեռիս թէսպունեանց, 1775, 134(?) էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱՓԵՐ

ՀԻՒՆԵԱԿ ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆՑ ՍՐԲՈՅ ԱՍՏՈՒԱՆԱՆԻՆ.

Տայլացող Հաւաքամքը ի բանից վարդապետաց, յօրինեալ ի Հայր Տատթէոսէ դաւ-ստուց եւրպիկուցոյ, միոյ յառաջին աշտկերտաց Միմիթարբոյ վարզապետի սիրաստացույց և առաջնոյ արբայի:

Տոքալ արգեամբք եւ գոյիւք բարեպաշտօն շանրիմեննեանց երկոցունց եղարաց, բա-րազամեն պարոն յունէփին, եւ պարոն զաքարին, յօրնուս ստուգիննոսէր մանկանց եկե-զեցոյ: Ի պատճ մեծին ստուծոյ. եւ ի պարի ամէնօրհնեալ կուսին:

Ի Հայրապետութեան տեսան Միմոնի Հայոց կաթուղիոսի: Յամի տեսան. 1775: Ապրիլ. 20. ի Վէնէտիկ. Ի ապարանի զեմեռեալ թէսպունեանց Հրամանաւ մեծաւորց:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զուհի:

ԽԱԽՈԹ.

Վերջին (134) էշին աւարտին, կայ յագորդ էշի մը տապէն վամիկ' «Հաւ», որ են-թագիրի կու տայ քէ գիրքը կրթայ յաւելեալ էշիր եւ պարամակած ըլլալ:

Կիւլպէնկեան Մատենագարան

248 Մա

317

ՄԻՒԹԱՐ. ՎՐ. ՍԵՐԱՍՏԱՑ. ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՎԱՐԴԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆ. Վէնէտիկ, ապ. Դե-մեռիս թէսպունեանց, 1775, 100 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱՓԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՎԱՐԴԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ի գործ ածի ի մեկնեն զպատկերք ի Մատենակի խաղալոյ:

« Յամի Տեսան 1775: ի Վէնէտիկ ի ապարանի զեմեռեալ թէսպունեանց. »

Հրամանաւ մեծաւորաց :

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զունի :

Կիւլպէնկեան Մատենագարան

240 Ք.ր.

318

ՄԵՄՈՐՈԳ ԵՐԼԵ. ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄՆԱՅՈՐԴԱՅՑ ՀԱՅՈՑ ԵՒ ՎՐԱՅ. Մատրառ, տպ. Յակով Շահամիրեանց, 1776, 148 էջ:

ԱՆՈՒԽՆԱԹԵՐԹ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄՆԱՅՈՐԴԱՅՑ ՀԱՅՈՑ ԵՒ ՎՐԱՅ

Արարական յումենէնք ի Մետրոպոլ Քահանայէ ի Հողոց գեղջէ՝ ի Վայոց ձորոյ յԱւ-
խարչէն Սրբացաց յԱմբ Տեսան. յԱմբ Տեսան:

Նաեւ պատմելով զայտակենք Օրբէկանց: Եւ ապա զվարուց Արբոյ մեծին ներփակի: Նաեւ զայշէն Մաւլեաց զվարութանիք Հայոց: Է ըսր անեալ Տպիւց և նախիք նշանա-
րու Շամիրեան կոչեցելոյ՝ աշխատակցութեամբ Սովոչսի. Բաղադրաման հայանդշին իւրոց
կամ ըլքիսաթոր վաստակօգ Կարապետի Սկրոտամետն Ծպաքոցի: Ի պատահ ևս ի զաւոր-
ճութիւն պարագի սերդոց և Թարմականակ Մանկանց Հայոց:

Ի Հայրապետութեան Տեսան Սիմէնիք ամենայն Հայոց Կաթուռքիոսի:

յԱմբ մարդկութեան թակին. 1776:

Եւ ի Բուռն Հայոց. 1224:

Ի հոդիկա ի քաղաքի Մադրաս. Ի Տպաբանի Յակոբայ Շամիրեան կոչեցելոյ:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Յիշատակարան Մատենական

Շնորհաց և նախախնամութեամբ Արդոյն միանի. ևս ձեռնուութեամբ ամենա-
զօր Սովոր Հզուայն յանի ելեալ՝ կատարեցաւ ապացութիւն իրախուսէկ մատենիս ք հոգէ
եւ ի մարդին խայտալոյ մերասն ընթերցասիրաց....

Կիւլպէնկեան Մատենագարան

956-646 Մ.ւ

319

ՆԱՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ. Վանեափի, տպ. Դեմերքոս Բէնցուսեանց, 1776, 877 էջ:

ԱՆՈՒԽՆԱԹԵՐԹ

ՆԱՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ ՏԵԱՆ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՆԻ ՔՐԻՍՏՈՆԻ:

Տպագրական արքամերը և ասիմիք բարեպաշտն շահրիմոննեաց՝ բարազումեան պա-
քոն յավոչիքն ևս պարս զայտարիքն:

Յամբ Տեսան. 1776. Ապրիլ. 2:

և ի Օսբրուկուսաթեան Տեսան Սիմէնի հայոց կաթուռքիոսի ի Վէնէսիփի. Ա ապարա-
ճու դիմուրքայ թէութանաց. Հրաժանու մեծութեաց:

ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ**Զունիք:****Կիւրողէնկւան Մատենագարան****225.4****1776****320****ՊԱՀՏԱՍԱՐ ԴՊԲՐ. ՔՐԻՍՏՈՆՔԱԿԱՆ: (Հայոցան ԲՐԵԵՐԷ) Կ. Պուլու, 1777, մ'ՂԲ (102) էջ:****ԱՆՈՒԱՆԱՄԵՐԸ****Խեկած է:****ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ****Զունիք:****ԽԱՆՈՒԹ:**

Տպագրութեան վայրի ու բուռկանի առած հեք «Հայ Հետախոզ Գրքի Մատենագիտական կան ծովագէշ» (թիւ 677, էջ 163):

Մեր օրինակը կազմաւած է սոյն հեղինակի, գարձեալ հայուսան բրիերէն և անբաւական գրին՝ «Պատմութիւն Ս. Գրիգոր Լուսաւորչին հետ:

Կիւրողէնկւան Մատենագարան**248 ԵՎ****321****ԿԱՐԳ ԹԱՂՄԱՆ ԿԱՐԳԱԽՈՐԱՅ: ԽՄԲ. և Հրա. Սիմէոն Կաթողիկոս Երեւանցի: Ս. Էջմիածին, ապ. Գրիգոր Լուսաւորչի, 1777 (տարու 1778), 100 էջ:****ԱՆՈՒԱՆԱՄԵՐԸ****ԿԱՐԳ ԹԱՂՄԱՆ ԿԱՐԳԱԽՈՐԱՅ:**

Այսինք, Հայոցանուց, Նպիսկուուց՝ և Փահանայից:

Զոր ի բուն մաշտոցին մերժէ առեալ՝ սրբագրեալ և կարգաւորեալ տեան Սիմէոն նի գերեբանիկ եւ գիտական Կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց, ետ տպագրել մեծաւ զգուշութեամբ, թիքնին իսկ լինելով վերահասու:

Ի փառ առաւելոյ, եւ ի հեղատութիւն՝ եւ ի դիւրութիւն կատարողաց սոյնոյ սրբազն կարգին, զոր յառաջ կարի գերարութեամբ և ասժանամամբ առնէին:

Ի բուռջ Գրէին, աչեն: Եւ ի մերում թուոյ, ումբք:

Ի Սուրբ Աթոռու Էջմիածին: Ի տպարանի սրբայն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ:

ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

↑ ↓ ↑ ↓ ↑

Ցիշատակարան տպագաց:

Ցնորհիւ եւ ողորմութեամբն Աստուծոյ առարտեցաւ անպագրութիւն գրցոց՝ ի սմիւ թուոյ մերում, եւ յամսեանն փեարզաբ:

Արդ՝ որք վայելէք զայն, յիշեսլիք ի Քրիստոս զրագմերախոտ Հայոցանու մեր՝ եւ զյուղաշան Հոգուագեան ամենայն Հայոց՝ զծէր Սիմէոն Սրբազն Կաթուղիկոս. Այ բա-

բեյարժար կարգաւորութեամբ ուղղեաց զկանոն Քահանայաթաղիս՝ և զմեծ մաշտցն իսկ բոլորովմբ, զոր տպագրելոց եմք յետոյ տեառն չնորդիւ:

Եթեօդի նաև զնուացող բոլոր ծախոց տպարանին՝ զՃուզանկեցի Խօջիանենց ի տէր հանդուցեալ մեծաւաւտ և բարձան Գրիգոր Աղայի Զաքիկեց հոչեցեալ. և զհայրի իւր Միքայէլ Աղայի. և զմայրի իւր Մամայաթունն. և զվարաթառամ որդին իւր զՄիքայէլին. և զըրոն իւր զԱնամարիայն՝ և զՋիպիտայի. և զայ ամենայն ազգային նորին:

Այսեւ յիշելիք զիսանակ Եպիսկոպոս Գեղամացի, որ վլրակացու և կարգաւորի է զործորնին:

Նաև զհամայն աշխատաւոր սորին. այսինքն՝ զԿարպետ Յարութիւնն. զԳրաչար Գրիգոր Մարգարոսն. և զԳրիգոր Մանուկ և Խաչոսուր Ժշակոսն. և զայլու ամենենան որբ մասամբ ինչ աշխատեցան ի սոյի. և գուք յիշեալ միջի յողորմութիւնն և ի զԲութիւնն մարդաբին Քրիստոսի. Ամէն

Կիւլպէնկէն Մատենադարան

264-3

1777

322

ՀՈՒԽԱՍ ՎՐԴ. ՓԻՆԵՂԱՆ. ԽԹԱՏՔ ՑԱՂԱԿԱՆ ԿՐՈՆԱԿՈՐԱԿԱՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԵԱՆ. ԹՐԴ. ՎՐԲԱՆԻ Վ. Ա. Ասկերեան ՎՀՀԵԱՏԻԿ, ապ. Դեմետրիո Քողովանց, 1779. 440 է:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԿԹԱՏՔ ՑԱՂԱԿԱՆ ԿՐՈՆԱԿՈՐԱԿԱՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԵԱՆ. Եւ յազագու պարսաւորութեան ամենայն կրօնուորի առաջար զիյն:

Արարակ և բաժանեալ ի չորս գիրս, ի պատուակն հօրին Հուկաս Պինեղեանց, որ ի միանալութենէ յիսուսեաց: Թարգմանեալ ի հայր Վրթանէս վարդապետ տակէրւանց, յաշակըրտ Միկիթուար մէջի Արքայի:

Եւ ապագրեալ Հրամանաւ Գերապատի Ստիփանոսի Արքայի, նորին յաջորդի Արդեամը ուրուսն բարեկաշտի:

Ի հայրապետութեան Տեառն Արմենի Հայոց Կաթողիկոսի: Յամի Տեառն. 1779. Յունիսի. 20. Ի Վէնէտիկ ի ապարանի Դեմետրեայ Թէսոսսանց.. Հրամանաւ մհծաւորաց:

ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զունի:

Կիւլպէնկէն Մատենադարան

241 Փ

323

ՄԻԳԱՅԻ ՎՐԴ. ԶԱՄՉԵԱՆ. ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ԵԵԶՈՒԻ: ՎԵՆԵՍԻԿ, ապ. Դեմետրիո Քողովանց, 1779. ծ(10)+600=610 է:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ԵԵԶՈՒԻ:

Յօրինեալ ըստ նախին ուղղախօսութեան՝ ի Հայր Միքայէլ վարդապետ. չափշանց կոստանդնուպոլէցէն, յաշակէրտ ամենապատի տեառն Միկիթարայ արքայի:

Եւ ապագրեալ Հրամանաւ գիրապատի տեառն Ստիփանոսի վարդապետի և արքայի նորին յաջորդի: Արդւամբը եւ ծախիչ բարեկաշտի և յաշատումիկ շահրմանենց երկորուց եղաւաց Հրամանաւ բարագամեան պարօն յովսէփին եւ պարոն զաքարին:

ի հայրապետութեան տեսան Միմոնի հայոց կաթողիկոսի: Յամի տեսան 1770 յնաւ-
րի 20: իսկ ըստ հայոց Բուտկոնին: Ամբո: ի Վէնչարիկ: ի տպարտիք գեմեռթեան թէս-
դուեանց: Հրամանաւ մեծաւորաց:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զունի:

Կիւլովէնկեան Մատենադարան

485 Զամ

324

ԵՓԲԵՄ ԽՈՒՐԻ ԱՍՈՐԻ. ԳԻՐՔ ԱՇՈԹԻՑ: Կ. Պոլիս, ապ. Յովհաննէս Պողոս, 1770, 108 էջ.

ԱՆՌԻԱՆԱՄՔԵՐ

ԳԻՐՔ ԱՇՈԹԻՑ:

Ասոցեալ Սրբոյի Եփեմի Խուրլոյի Ասորւց:
Տպարեցեալ է Հայրապետութեան գերազանց աթոռոյ սրբոյ էջմիածնի՝ Տեսան Ար-
մէնի գերերանիկ սրբածան Կաթողիկոս ամենան Հայոց: Եւ ի Պատրիարքութեան Սըր-
բոյ Աթոռոյ երուազմէի Տեսան Յովհակմաց ճանապէտաց վարդապէտի: Իսկ Եւ վեհափառ
Հրամանաւ մէծի արքայանիստ մայրաբանացին կոստանդնուպօլիսոյ Տեսան Զաքարիայ Ար-
քանէր եւ Աստանածարան վարդապէտի եւ որք ևսբիկոպոսի:

ի Բուլին ամբո: Ապրիլի իւ:

ի Տպարտիք Յօհաննէսին և Պողոսի:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ասոււենոյ Զօր...

...Եւ արդ՝ միշ շիկալոյց զմիկիթարութիւն ինչ հոգւց ձերոց ի յընթեռնուն ըդ-
առելու զարօնս, լիւեցէք ի ըրխոսո զավակացու ազօթիցն՝ զտպազրոզ պարտաւոր անձն իմ,
յակիայ կիւզէն ապուանից, պատպօղով կորչեցալ հանգւցալ մահանի տառամածատուրի
որդիի՝ յօւանիսո: Եւ կաւորդւանին իմ, զկազարանի չորսարարկան՝ զաբրացու-
պօղոսն: որ ենց պատրաստական ծառոյ ձեր ամենեցուն: Նաև՝ զավատաւոր գործարա-
նիս մերոյ զմրացրի, մանազկերտոցի հանգւցեալ տէր պօղոսի որդի զաէրացու կիրակոն:

Յոթէ եւ գուր միւնիւն լիւեցէք ի տեսան մերժէ, այցելութեամբ յաւար յայտ-
նութեան նորին, ամէն:

Կիւլովէնկեան Մատենադարան

248 էջ

325

ԺԱՄԱԳԻՐԻՑ: Կ. Պոլիս, ապ. Յովհաննէս և Պողոս, 1770, 593+15=608 էջ:

ԱՆՌԻԱՆԱՄՔԵՐ

Ինկած է:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Թիշատական Ցպողի:

Ծնորհիւ... յանկ էլւալ տարտեցաւ տուում սուրբ գլքոյս: որ կոչի ժամագիրից:
ի վայելում մաքուր մանկանց եկղեցւոյ:

Արդ՝ որք մատուցանցէք սովոր պաշտօն օրհնարակութեան առ բարձրեաթ առառ-
ութեա, յիշեալիք ի մասուր մազթան ձեր գնանուցանեան հայրն իմ զառառածատուր. և զիս
որքի նորին զյօնաննէս յանեալ զպիրս. հանդեք յանաշխատ որդուսն իմով ախրացու Գառ-
զուն: Յիշեսչիք եւ զմանին դարձարանիք՝ զբարուսկ ինաշապուրն զգաղացն՝ եւ զտիրացու-
առաքէլն, եւ Աղջ լերուն:

Կիւլպէնկեան Մատենագործեան

284.2

1779

326

ՍԻՄՈՆ ԿԹՂ. ԵՐԵՒԱՆՑԻ. ՊԱՐՏԱՎՃԱՐ: Ա. Էջմիածին, ոպ. Ա. Գրիգոր Առաւարովի, 1779
(աւարտ. 1783), 383 էշ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԳԻՒԹԻ ՈՐ ԿՈԶԾ ՊԱՐՏԱՎՃԱՐ:

Արագեալ Տնան Միմէնիք զշատկու եւ ցաւակիր Կաթողիկոսի, մեծագործ եւ յոց-
ներախտ Հայրապետի ամենայն Հայոց՝ Երեւանցւուր, ի Քրիստոնակիմ ուուր Աթոռ էլլ-
միսինքն:

Ի հաստատութիւն ճշմարտութեան ժիարեալաւան հռաւույ որբոյ Էկեղեցւոյ համ-
յաստանեաց: Եւ ի յորդումն ազդէս մերոյ՝ ի նոյնի մալ անշնչպէս:

Ֆա ի զտատպարտութիւն ի մէջ հետաեալ ուրացու չէք եղինակոպուաց եւ ուսւ
կարգաւորաց:

Որ եւ ազեցաւ նորին Հրամանաւն, ի Սուրբ Աթոռ էլլմիսին, ի տպարանի սրբոյն
Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ:

Ի Բաւոչ Գրիշին, աչիք: Եւ ի մերում Բռուջ, ոմքը:

ԵՒՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Առ յեզր գրաց, համառու իմն ազգարարութիւն յալագա ո՞րպիսարար տպեցման
սարին. եւ Ցիշանկարան տպեցմաց և տպացման:

Օքնութիւնն, ի լրումն համանեալ ճշմարտութեան ուսկցումն օգտակար է Հոգեկե-
ցոյց գրոց, բարեյամբարապէս անուանեցւուր Պարտավճառ:

Եւ դիմեկ է. Ձեր յօհնող Տափի Տէր Միմօն րոգնաշան կաթողիկոս, ի մէջը
թուուն մերում աւարտեաց զայր եւ պարզագրեցացեալ ես ի ապագրութիւն, որպէս եւ ի
սկզբան Գրոյս ի գրուն նշանակեցն զոր. Սպիան ոչ յանդաւունու յայնին ժամանակ
բոլորան ապեցուցաններ Քանզի՛ յիս տառապոյ հատորին ապեցման, յաղակո բազմութեան
մէկաց մերոց զարթեալ բարբութիւն մէն ի Տնունի ի մէրույ երերին նշեանուն: Ձի բարե-
պաշտ Աթոռին վասց ունելով զիմունութիւն ըն իմաստին երերին սոնի խոյընդակն ընթացից
սորին առ նա՛ յարուցեալ եկն ի վերս որոք զօրօք բազմօք: Եւ առ ամբացաւ ի բնրդի իւր:
Իսկ յսու յուլովից առարց (յոր թէ վի՞ն իր սոնին յացն չէ առուն երկարելի) իւրեւն
Հաշուութեան եւ խաղաղութեան ոչ եղեւ հար, (ըստ որս թէպէս, եւ կարի աշխատեաց բա-
րեսէր Հայրապետն մեր)՝ ապա ի վերոտանաւ ասան Աթոռային, ո՞ի բերէն արտապոյ գո-
տանեցաւ երկարանն, զնայ եւ զատենիս տարա ի կալուած թւր, ի նուանուն բանկալի
տեղույն, Բռլով զիմութիւն միան ի սուրբ Աթոռուն՝ եւ ի վելզու որ մօս ոտ ոտ, ի զա-
սիւ զորին: (Բէկ յստ երկար մէկուց ի Հայուութեան ասքեաց զտարպերեալն ըստ մէնի
մասին:) Իսկ յայծ եղելութեաց՝ օրբազան Հայրապետն մէր բառում վշտացաւ. եւ առ-
ուակե ընդ բարգափերոց մասակութիւն սրբոյ Աթոռույ Եւ այս ի յանցնանէ՝ ի բերգու-
թէլից եւս՝ մէնի զնապամեխիս ընկալաւ զնելութիւն եւ զցուս: Որ եւ ի կարսցանը
տանի գանեան մասն, եւ մասանեան՝ ըստ բարեինամ տեղյութեան միքին կալո-
դին՝ օրհան մասն, եւ մասանեալ ու բարուց ծերութիւն, անկամ ի ցաւակին հիանդառա-
թիւն: Եւ ի մէջը Բռույ նոյներեկն միջն է ամի՞ր Բռուչ յուլիք իմ եկաց արու հիս:

առնչութեամբ։ Եւ իրրեւ ետև զինքն մերձեալ ի Հայությունն մեծի Կոչխանեան, թէպէս եւ կոտիցաւ շիրոյն անձնանէն, զոր ունէք ու անութիւն կատարմած ապեցման գրոր, ուստի կայն ըստ կատարելութեան իւրու եւ եւս հոգածեալ յաղախ այսորիկ, պատուիրաց հոգ զնեին որդւոց եւ աշտկերտաց իւրոց, զինք վախճանի իւրոց զմանցորդն դրոց տպեցուցանել, յաւալիվ զուեց առութեան բանին թէ՛ սկսաւ, եւ ոչ կարաց կատարել։ Խոկ ի յուլիսի իջ, յաւուր Վարդավոսի կիւրակէին փոխեցաւ ի կենաց իւրոց աւ կրին կենաստուն եւ յօշուր ամենից Քրիստոս, բարի եւ երջանիկ մառուամբ մեծավաստակ Հայրապեան մեր Տէ՛ր Միմէտ սրբասնակ Կաթոլիկոս։ Բոլով զնողնոր զաւակում եւ զարերենի իւր ի որոտ մութեան։ Որոյ զնոցին լուսուարնեց Տէ՛ր եւ Հոգուուց յարքայտնեան իւրու ընթաց հայու եւ ընդ սիրելիս անուան իւրոց, զասկելով ընդ Հայրապեացն սրբազնից։ Եւ զինք, սաօրինամբ Աստուծոյ յանորակաց զլիթոս սուրբ Տէ՛ր Ղուկաս մարքակենցաց ևս արքանա պատի Կաթոլիկոս։ Բայց զի էր սա ի յովանույ եւ ի յանազան հոգ եւ ի ցաւուան հոգ եւ ի ցաւուան պահանջուց հարիկ բարձրապուրի Աստիճանին, վանուորոյ գժուարահան լինելով ի Հոգարար ձութիւն պահեցման մասուրդի զրոց, եւ եւս եղել յամեցուն զորեուոյ։ Խոկ աւ արդենն ասկանի մի կիւրակէի Հայրապեան հանդուցելոյ, զոր աւմանեաց յաղակու զրոց, ոչ թուղուցանեմ։ Որ եւ աւս սպազմեցաւ բազմա զգուութեամբ եւ Հայրապեան բայց այլ եւս յանազան սրբացուցանեմ։ Որ եւ աւս սպազմեցաւ բազմա զգուութեամբ եւ Հայրապեան բայց այլ առութեամբ եւ արքայութեամբ եւ Աստիճանի մի կիւրակէին սուրբ Ղուկասին Աստուծութեամբ կաթոլիկոսին։

Ենթարկութ ամբ Հայրապետութեան Տեսան Ղուկասու Աստուծութեամբ Կաթոլիկոսի ստենի Հայուց։ Ի Հուսակամ Զաւոյ է Տէ՛ր մութեան ի սուրբ կիւրակէին։

Եւ ի Պարտիարկութեան սրբոյ Երևանունի եւ կուրե կիւրակէին եւ անուան Յայսան։ Կիւրայ եւ անուան Զայգարիան Աստուծութեամաս վարդապետաց եւ արքի Եպիսկոպոսացն։

Ի թուղ գրիշն աչճ, եւ ի մերաւ Բուռակնեան մԱլր, եւ յամենան Ֆեարզմարի։

Եւ արք՝ ինդրի ի վայելուզաց յայսմանէ սեղմանց ամուրժանալի յարդարեցելոյ, յիշատակէի ի յորժանաւոյ յուղօթ մեր զնելու Հայրապեան մեր Տէ՛ր Միմէտ սրբադ զան Կաթոլիկէս հանձնեալ Հոգենք եւ մարտունութեամբ եւ բոլոր իւրամնութիւն Յեսուոյ յիշելիք զնողենին որդիոյ նոյնոյ Հայրապեանի զնաւակ արք նպիսկուպոս գեղամաւ ո՞ի որ կարգաւորի ի կանավարին էր գործուոյ եւ զործավարաց սորին։ Որ եւ մահանան զապէս ի սպեցուու եւ ի սրբազութիւն ոյնոյ զրոց, տշխատեցաւ։ Ընդ նմին եւ զիրացու Յարութիւն էջմանենցից, որ է փորագոր եւ քանդակօղ զրոց՝ պատկերաց՝ իսրանաց՝ կանանց այլոց անդամնեց։ Հանձներ աշխերացեցնութիւրով, Խայտաւուր զպիթիւն։

Ենթասից ընտե նոսին ի գրիշոր աշխատակիր վարդապետն, եւ զայտակեսն իւր զմազմբայն, զարոցն եւ զրոցուզն զրոց։ Ընդ որ եւ զրագարի եւ զուպիշ Գրիգորին։

Արքանի է յիշման եւ ինիկ Հայեր ասպասուուր եւ օրհնամին զաւուին Հանձնուցելոյ Հայրապետն Միկոտի արք եպիսկոպոսն։ որ յանձնանին ինամածու լինէր գործավառ սորին։ Որ եւ ամանան նրան ի զանութեամբ է շաղագրեցմանէ Հօլիսիկին, ի գիւրութիւն գուշարացն։

Ապա՝ յշելսիք եւ զյանորդ պատօնեան յիշեցելոց երկուց սրբազն Վէհապետաց՝ զմանին սպիտակ որս բան հասարականին ծառայութեան իւրոյ՝ պարզագրեան զոսի զիրք կարի զորուութեամբ է շաղագրեցմանէ Հօլիսիկին, ի գիւրութիւն գուշարացն։

Խոկ եւ յիշելսիք զրաբեպաւտ իշխանուն իշխան Գրիգոր աղան Զուզայեցի, ընդ ըարի աղասանութեան նօժանանեան Զակիենս յիշեցեալ։ որ ի Հնին թափիքը եւ արճա փոխեցեալ է առ Քրիստոս։ Որում նոյն ինքն Տէ՛ր ողորմեսի եւ Հոգուուց զան ընդ սուրբ իւր ի վայելուու զմայլանին մասութեան իւրոյ, Հանձներ Հանձնուցեալ նոյզօք նորին Միքայել։ Եւ Սամանաթեռնեն, եւ վայապառած որդուու Միքայելին։ Եւ այլ Համայն նրան իշեցելով, եւ կենդանի իւրով Զիպատայիւն, Թամզին նորին արդար զոյիւն է Հաստատեալ սպատան որոր պարապայիւն։

Եւ վերջապէս՝ յիշելսիք զրաբանին յիշեցման եւ զմանուարուի օրհնութեան, զիրոզն եւ զմանացոն օչտից եւ պայտառութեանց ազիտ մերոյ, զրտեպաւտ եւ զմասուածաւած եւ զիմանանուն Պարու Անձիկ Ազաթ Զուզայեցի ի Հնին թափակեալ, սուրին մարտուն իմինին զերաւուրաց, իշխանին ան Տէ՛ր փոխեցրոյ։ Հանձներ ներութիւնուց էնդ որ զինքն այս կիւրակէիցն իւր զրաբեպաւտուիւ Մարիամ խանութիւն։ Եւ զարերուոր սորին իւրանուց բայց այս կիւրակէի այս կիւրակէի զարաւայիւն, Թամզին նորին արդար զոյիւն է Հաստատեալ սպատան որոր պարապայիւն։

բարայ։ Մւ զայլ ամենայն իւրայինսն՝ զհին եւ զնոր ննջեցեալու, եւ զկենդանիսն։ Վագ սըն զի՞ Գիրօս այս՝ վերոյ յիշեալ Քրիստոսասէր Պարօն հաւիկ ազնիւ Իշխանի տրդարաւ-վաստակ արդեամբքն տպարեցեալ ի լոյս ածաւ Որ եւ ի Տեղանապարգեւ դոյլցն զառա-տանուէր արդիւնս չնորչեալ, սիրավոր բաղմածօց հետեւի զայլ եւս չան զայս մեծաեափ-ազգագուա եւ հոգեւան գրեան տպեցուանել ի սուրբ Աթոռով, ի յիշառակ ինքնան եւ իւրայնցն։ Որոյ զիորուորդն Տէր կատարեացէ յիշառակու որդին որնութեամբ արացէ։ Եւ զփիրաբէն առաւելապատկօբէն հատուոցէ իւրեան եւ իւրայնոցն՝ առ եւ ի հանգերձե-լում։ Եւ որք յիշէրդ յիշեալ լիջիք ի Քրիստոսէ Աստուծոյ մերժէ։ որ է օրհնեալ յաւ-սիրեանս Ամէն։

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

230-150 Ար

327

Ս. ՆԵՐՍԻՆ ՃՆՈՐՀԱՎԱԼԻ. ՆԵՐԲՈՂ ԱՐԲՈՂ ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱՅ. Կ. Պոլիս, ապ. Պողոս Յովե-Հանիսեամ, 1780. 79 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՆԵՐԲՈՂ ԱՐԲՈՂ ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱՅ եւ ամենայն երկինային գրտց։

ի Հայրապետութեան Արբոյ Էջմիածնի Տեան Դանիէլի Սրբազնակատար Կաթուղի-կոսի ամենայն Հայոց։ Եւ ի Պատրիարքութեան սուրբ Երևանալի Տէր Տէղորոսի գե-րզոն Վարդապետի։

Հրամանան սրբազն Պատրիարքի մեծի քաղաքին՝ Տեան Յօհաննու աստուածաբան Վարդապետի։

ի Մայրաքաղաքն Կոստանդնուպոլիս։ յԱմի Փրկարքործ անօրէնութեան մարդասէր Փրկչին ճերոյ, 1780. ի Փետրարք։

ի Տպարանի Յօհաննիսիս Պողոսի։

ՅԻՇՏԱԿԱՎՐԱԿՆ

Զունի։

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

230-153 նև

328

ԱԱՂՄՈԽ. Կ. Պոլիս, ապ. Յովհաննէս եւ Պողոս, 1780. 400 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԱԱՂՄՈԽ ԴԱՒԹԻ ՈՐ ԵՒ ԿՈԴՅ ԱԱՂՄՈԽԱՐԱՆ.

Տպագրեցեալ ի Հայրապետութեան գերազանց աթոռոյ սրբոյ էջմիածնի՝ Տեան Սիւ-մէօնի գերեցնիկ սրբազն Կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց։ Եւ ի Պատրիարքութեան Արբո-րոյ Արքուոյ երտապետմէր Տեան Յօհաննիսայ Նզեպական վարդապետի։ Խսկ եւ վեհափառ Հրամանան մեծի արքաքաղաքիս մայրաքաղաքին Կոստանդնուպոլսոյ Տեան Զաքարիայ Աղքա-սէր եւ Աստուածաբան վարդապետի եւ արք եպիսկոպոսի։

ի Բուխի Հայոց ոմիք Փետրվարի թ։

ի Տպարանի Յօհաննիսի եւ Պողոսի։

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ցիշատակարան Տպեցման :

Փառք...:

Տապագեցեալ եղեւ Մազմուաբանս բարեխօսութեամբ արտագահաս եւ երջանիկ վը-կային Քրիստոսի սրբոյն Մինասայ՝ ի վայելումն մանկանց սիօնի:

Արդ՝ որք Հանդիպիք տյոժ զննազան և Հոգեոք բարեօք լցեալ Դաւթեան սեղանոյս՝ յիշեսիք ի քրիստոս զհանգուցեալ հայրն իմ զատուածառուր. բնդ նմին եւ զիս զորդի նո-րին զյօնանեխու. Հանգերծ որդւովն իմով տիրացու պօղոսին եւ զղեսաբուսիկ յարութիւն-նիւ. զդիր կազարեայս շարողի:

Երջենիք եւ զմանկօն զործարանիս զմալուցի տիրացու առոքելն եւ զղազարն, եւ դուք յէւեալ:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

223-2

1780

329

ԱՊԻԳԻԱԱ ՎՐԴ. ԱՂԱՄԱՆԵԱՆՑ. ԹՈՒԱԲԱԿԱՈՒԹԻՒՆ: ՎՃՆԿԱԲԻ, տպ. Դեմետրիոս Թէոդոս- եանց, 1781, 511+16 չւ.=527 էջ:

ԱՌԱՋԱՆԱԹԵՐԲԹ

ԹՈՒԱԲԱՆԱՈՒԹԻՒՆ: Եւրկուս գիրս բաժանեալ:

Ցորում աւանդին պէսպէս ծանօթութիւնք զբուց, եւ զյատկութեանց, եւ զհանգա- մանց նոցա. և կանօնք յուղով յազդի ազդի Համբաւ պիտանիք, Հանդերձ օրինափառ պազմօք:

Այլ եւ բանք ինչ յազան զուզադրութեանց. եւ փոխադրութեանց. եւ յազագու նշանակաց:

Արարակ ի Համբ Սուրբան վարդապետն աղամայանց՝ ի միաբանութենէ ամենա-

պատիւ տեան Միիթարայ մեծի արքյի:

Եւ տոպարեաւ Հրամանաւ գերազատիւ տեան Ատեփանոսի վարդապետի եւ ար- քայի նորին յաջորդի: Արդեամբք եւ ծախիւք բարեկազտոն եւ քաջատոհմիկ շահրիմանեանց երկուց եղարաց Հարազատաց բարագամենան պարոն յովսէփին եւ պարոն զարարի:

Ի հայրապետութեան տեան Դուկասու հայոց կաթուղիկոսի: Յամի տեան 1781. ի մարտի 8: Եւ ի թուանութեան հայոց ամլ: ի ՎՃՆԿԱԲԻ ի տպարանի զենքարեայ Թէո- դոսեանց: Հրամանաւ մեծաւորաց:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՐԱՆ

Զունի:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

511 Աղ

330

ԱՂՕԹԱՄԱՏՈՅՅ ՄՐԲՈՅՆ ՅՈՎԱԵՓՈՅ ԱՍՏՈՒԱՀԱՀՈՐ: ՎՃՆԿԱԲԻ, տպ. Դեմետրիոս Թէո- դոսեանց, 1781, 214 էջ:

ԱՌԱՋԱՆԱԹԵՐԲԹ

ԱՂՕԹԱՄԱՏՈՅՅ ՄՐԲՈՅՆ ՅՈՎԱԵՓՈՅ ԱՍՏՈՒԱՀԱՀՈՐ:

Ցորում պարունակին եւ այլ աղօթք ժողովեալք ի զննազան գիրց:

Արարեալ յամեմնէ բահասիրէ ըստ խնդրոյ ուժանց ջերմեռանդից։
Յամի տեսան 1781. սեպ. 20. ի վենչափէ։ ի տպարանի գեմետրևայ թէողոսանց։
Հրամանաւ մեծաւորաց։

ԵՒՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զունի։

Կիւլպէնկւան Մատենադարան

248 Աղ

331

ՔԱՐԱԲԻՌՈՍ ԴՈՒՆԵԱՆՑ. ՔԱՐԱՋ ՀԱՄԱԲՈՏՔ. Հասոր Ա. Թրդժ. Վրթանէս Վրդ. Աս-
կւրեան։ Վենեսիր, տպ. Դեմետրիս Թէողոսանց, 1781. ԺԶ(16)+856=872 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱՄԵՐԻ

ՄԱՐՈՉՔ ՀԱՄԱԲՈՏՔ ԵԹԹՆ ԿԱՐԳԵԱՆ։

Առ իւրաքանչիւր կարգ յիսուն և երկու՝ ըստ Ծուոյ կիրակէից տարուց։
Քազմակէ ի վկայութեանց սուբբ գրոց, յընափր ընտիր իւսոստից սորբ հարց՝ եւ
այլոց Մատենադրաց, երկեան կամ երբեան բաժանմամբ տրուեալք, եւ Համառու և զիւ-
րիմաց սույն աւանդենուր ի բաւակրիսէ դունեանց՝ զայ բարովառուէ։

Հաւաքանաւ, և նորոգ զասաւորութեամբ թարգմանեալ ի հայ բարբառ ի հայր Վրթա-
նէս վարդապետ ասեկեանց՝ յաշակէրտէ մէծին Միիթարայ վարդապետի և առաջնոյ ար-
քայի։ Եւ բաշխեալ յերիս հասոր։

Հասոր Առաջնու։

Յոր բովանդակին երեքարգեան քարոզք։ Կարգն առաջին յաւետարանական բանից,
եւ առաջնու։ Կարգն երկրորդ՝ յօրինակաց աստուածաւունէ զբոց։ Եւ Կարգն երրորդ՝ ի
պէսպէս նմանութեանց, եւ ի խորհրդաւոր նշանաց։

Տպագեալ հարամատէն գերապատի տեսան Ստեփանոսի վարդապետի, և Արքայի։
Արգեամբ և ծափիք բարեկարտուն իւր քաջատունիկ չարփմանեանց երկոցունց եզրարց
հարգածաց պարուն յովսէփին եւ պարուն զաքարին ի վասու մէծին տատանոյ, եւ ի պատիւ
պրունաւ աստուածածին, ի նախան քարոզցաց, եւ ի վայելս հոգևոր հոնկան վափա-
գունց։

Ի հայրապետաւթեան տեսան Դուկասու հայոց կաթուղիկոսի։ Յամի տեսան։ 1781.
Ի վենչափէ։ ի վենչափէ։ ի տպարանի գեմետրեայ թէողոսանց։ Հրամանաւ մեծաւորաց։

ԵՒՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զունի։

Կիւլպէնկւան Մատենադարան

252-02 Աղ

332

Ս. ԳՐԻՎՈՐ ՆԱՐԵԿԱՅԻ. ԳՐԻՎ ԱՀՕԹԻՑ. Կ. Պոլիս, տպ. Յովհաննէս և Պոլոս, 1782. 640 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱՄԵՐԻ Ա

ԳՐԻՎ ԱՀՕԹԻՑ. Ասակաւ Սրբոյն Գրիվորի նարեկացոյ՝ հըհշտակական Վարդապետի։

ԱՆՌԻԱՆԱԹԵՐԹ Բ

Գիրք ԱՂՋԹԻՑ Ազարեալ Սըրոյ Գրիգորի նարեկացոյ՝ Հրեշտակական Վարդապետի:

Ըս վերսոթի ի Լոյս ածեցմամբ՝ Տպագրեցեալ ի Վեհափառ Հայրապետութեան ըըրոյ էջմիածնի՝ Տեսան Պուկառու Սըրազան Կաթողիկոսի ամենայն Հայոց։ Եւ ի Պատրիարքութեան ծանկալի Երկրին սրբոյ երուազէմի՝ Տեսան Յովակիլմայ Երջանկազարդ Վարդապետի:

ի Կոստանդնուպոլիս Քաղաքի:

Հրամանան նորին Սըրազան Պատրիարքի՝ Տեսան Զաքարիայ՝ Աստուածարմն Կոչեցելոյ՝ Գերմանան Վարդապետի՝ եւ արք Եպիսկոպոսի:

ի Տպարանի յօհանիսի եւ պօղոսի:

Առաջնորդութեան Ամենակարող Տէր:

ՑԻՇԱՑԱԿԱՐԱՆ

Ցիշատակարան տպեցման սրբոյ Մատենի:

Փառք...

...ես կարողութիւն մեղ նրաւասից՝ հօթներրորդ ապագրութեամբ եւ բարուք ուղղագրութեամբ, յառաջ ածել եւ ի լոյս բերել զաղաթական եւ զներրուղական սուրբ մատենան Գրիգորի նարեկացոյ Հրեշտակական վարդապետին մերոյ սրբոյ:

...Որոյ բացցրացար եւ լուսառու բանիցն՝ բանումք բանկաց եղեալ, բազում անդամ ուղեցեալ էր մատենան այս՝ յայլ եւ այլ հոգեսէր արանց. բայց ուկային նախացալի գործիք բացաց, սպանել եւ գնեսարագիւմ եղեալ էր։ Կանորոյ ի յորդորում ազօթասէր մանածն, եւ յիւրա քոկ ներք ժամանական Հայկեցեալ՝ տպագրիք տիրացու օօշաննէն, որդիք մատենակի Աստուածատորին հանգուցիկոյ, մակնուռիք արակ օգի կոչեցնուց. որ ծննդեամբ յոսոցւեն գիշեցն Անիայ, եւ մանենամբ յիշմիք բաղաքէն ծովեկերեայ. յամի մարդասէր գրիշն մերոյ 1782. եւ ի հայոց Բուռականին ուլլա. յօթներրորդում աւուրին նոյնեմբերի. սկաս արպել զանենացանկալի գիրքս ազօթից եւ ներրողինց հոգեկիր հոկտորին՝ արգարավանակ աղդեամբ իւրով. առատապէս եւ լիովիք հոգածակ պահույթ եւ զպարապայ յառաջ բերութեան գեղեցկարան մատենիս, վասն յիշատակի հոգոց նըշեցնուց եւ կնեղնանեաց իւրով։

Ցաւեմամբ նաև այն փոքրիկ գրքոյն, որ կոչի թամ խրառու վասն ուղիի Հայաւոյ եւ մատուր վարուց պառակիմութեան, ի ինդրոյ Վարդանայ դիւնադպրի յօրնենայ։ Չորսոյ օրինակի ի հինգերրուում ապման Յակօր Աստուածարան Պատրիարքին շնորհւով, հըկաման իսկ առենալ էր՝ զնելի ի վերջոյ։

Ապա ուրեմն ճնշէ հոսութիք ընթերցմանութեամբ ձերով՝ ի բացցրաբերիք եւ յանուշառու ծաղկաց վայելուշ բուրաւասիսն, յիշնչիք տե Տէր, զնոյք վերսիչեալ ապագրիք տիրացու յօհաննիսին զնենգուցեալ ծնօսն զմանեսի Աստուածատոր հայրի իւր. եւ զնուարունի մայրն իւր. եւ զայ Համօրին ննիցեալս զազականութեան նորին Ալլ եւ զինենանի արիացու Յահաննէն, եւ զինենակից նորին զմարիսն, եւ զմրաջն որդիսն իւր Պօղոսն, եւ զտիրացու Յարութիւնն եւ զփոքրիկ Միքայէլ, հաներել մնա ազգատնմիւն։ Որ ըստ բարեյօթար ըղիք իւրոյ՝ ապել կամեցեալ զմեղատորան կիրքս ազօթից եւ ներրողինց յիւրումն ապարանի, պատապիկ արար զար ի գիշեր հայասի հաւատացելց, որում վարձա հասուց լիցի Աստուած, բաղմապատիկ յարբարութեան իւրուում։

Հուսկ յեսոյ յիշեսիք զայսատաւորն ապարանի տիրացու յօհաննիսն, զորդի նոռին զովնաշխատ տիրացու յարութիւնն, որ ի շարել եւ ի ցրուել զգիրսն կապարեամ՝ շատ աշխատան կրեաց. որ պատրաստական ծառայ է՝ ձեր ամենեցուն։ Ալլ եւ զըրսնաշխատ գործառուն գործարանի ապարատանան. զտպազարկ վարդանն՝ որ է յերկրէն բայուայ, ի գեղջէն նըպշուն. եւ զմրաջն արիացու մարտիրոսն՝ խաչ ազդիքըց. եւ զմանազկերտցի տիրացու պօղոսի որդիք տիրացու կիրակոսն։

Որպէս զի եւ ինքն Փրկէն մեր բարեկութ, առ հասարակ յիշեսիք մնել, ի միւս անգամ զալսատան ըստ մնելի զողորմութեան իւրուում։ Որում ընդ Հօր եւ ընդ Արքայ Հովույն փառք յաւիտեանս, Ալէն։

Կիւլէնկեան Մատենեարան

248 Նար

1782

333

ՅՈՎՀԱՆՆԵԼԻ Վ.ՐԴ. ՀԱՅՆԱԼ. ԳԻՒՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ...ԵՐԱԽԱՂԵՄԻՒ: Կ. Գոլիս, ապ. Յովհաննէս և. Գողոս, 1782, 355 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱՄԲԵՐԹ

ԳԻՒՐՔ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ Սըրոյ և մեծի Քաղաքի աստուծոյ Ֆրուսակէմիս, և սրբոց Տեօրինականաց Տեղեաց Տեառն մերոյ Յիշուսի Քրիստոսի:

ՍԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ազգարարութիմ ու ամենայն շիմեամբ ընթերցօղն.

Մահսեփի և Մահսեացած Հոգեստը ամձիման:

Շնորհիւն ասուծոյ՝ Սոյն ոս դիբքս պատութեան սրբոյ քաղաքին նրուսաղէմի՝ անօրինականար անզեսաց Տեառն մերոյ Յիշուսի Քրիստոսի, որ էր հաւաքեցեալ ի Ծին պատմութեանց, և նորպէս շարադրեցեալ ի Յօհաննէս յոնձերախան Վարդապահն երկանագէտս Սըրոյ Առուոյն՝ Սըրոց Յաւորեան. (որպէս յառաջապահութիւն գրբոյ ցուցանի!)

Եւ զի՞ սորին նոմիթի տապարութիւն՝ էր սեպի ի Հայրապետութեան Սըրոյ էջմիածնի Տեառն Կաթոլիկան Սըրոց Կաթոլիկոսին ամենայն Հայոց:

Եւ ի Պատրիարքութեան Սըրոյ նրուսաղէմի՝ Տեառն Գրիգորի Քաջալան Մեծի Բարունականի:

Եամբ Տեառն 1727: և մեր Թուակնոյ ամեա:

Իսկ ի գոյ հասանի Բուակնոյ Տեառն 1707: և Հայոց ամձոց միեւ վերջացեալ էր պատմագրոյ առաջին տպեցնուն, երկրորդ անզուն տպեցն հրաման եղեալ էր, ի ժամանակ Հայրապետութեան Սըրոյ Աթոռոյն էջմիածնի՝ Տեառն Միմէսէր Սըրոպան Կաթուղիոսին:

Եւ ի Պատրիարքութեան Սըրոյ նրուսաղէմի Տեառն Կաթոլիկան տպել տուողի ՎԵՐ-ՔՐԵԱ, մեռամբ՝ ի կոստանդնուպոլիս եղեալ վեչելն իւրոյ Տեառն Յովակիմաց Աթուոյ Եպիսկոպոսի:

Եւ Մեծի պօլոյ Պատրիարքի Տեառն Գրիգորի Կարդանականի:

Ազա՞ և այժմ վերստին ի վերջանան՝ երկրորդի անզամի տպագրեցելոյն պատմագրոյ այսորիկ, ներկայ Աթոռամատան եղեալ գերեզմանին և յիշասականորոց Յովակիմ Սըրոպան Պատրիարքութեան Սըրոյ Աստուածածոն Աթոռոյն նրուսաղէմի (որոյ վէրիւութեան ժամանակին՝ եղեալ էր երկրորդ տպուն գրքուն). զի հրաման տուքեաց ի կոստանդնուպոլիս՝ իւրոյ և սորոյ Աթոռոյն սպասառը ափացու սարզսի. զի տայցէ վերստին տպել տալ պատմագրեալ վասն երից պատճառաց....

...Ի վեհափառ Հայրապետութեան սրբոյ էջմիածնի լուսանկար Աթոռոյն ամենայն Հայոց Տեառն Կուկոսոն Սըրոպան Կաթուղիոսին՝ Յանուրի Նրանեալ Հօրոյ Սըրոյ Գրիգորի Լուսաւորչին:

Եւ ի Պատրիարքութեան Աստուածային քաղաքին նրուսաղէմի Տեառն Յովակիմաց յիշասականորոց երջանիկ Գոհ (որոյ ի վերջութեան ի կոստանդնուպոլիս՝ եղեալ էր երկրորդ տպուն):

Իսկ եւ ի Պատրիարքութեան Մայուսապահի կոստանդնուպոլոյ՝ Տեառն Զարորեայ Ազգասէր կոչեցնալ Մարտինականի: Յամի մարդկութեան տեառն 1782: և ի Հայոց Բուռնի ամլա:

ի Տպարանի Յօհաննէսի և Գողոսի:

Արք՝ ի վայելին զամ, և ի հրճութիւն մեր Հոգեւորական պատմութեամբ սրբոց ար-նօրինականաց տեղեաց Քրիստոսի, մահանիկ և մահանացու անձինքը, յիշենջիւ ի տէր ի մաքրավալ ազօթ մեր վերջորդեցեալ յօհաննէսս. հանդերձ յոնձաշխատ որդունի իմով տիրացու պազոսի՝ որ յօհանն եւ չինչեալ էր տառից այսոցիկ. և զիմրա որդեանին իմ

զարբացու յարութիւնն, զշարօզն է զցրուօզն՝ ջրճրճեայ գրոց, զանձանձիր պատրաստուկան ծառայի ձեր մահնեցուն:

Այլ եւ յիշեցիք զաշխատաւոր մշակսն դործարանիւ, բալուսի տիրացու զետրոն և զվարդանն եւ զամենայն աշխատօզնն: Եւ գուք յիշեալ լիջեք ի տեսանէ մերմէ յիսուն ոչ քրիստոսէ: Ամէն:

Կիւլպէնկեան Մատենակարան

956-0956 Հա

334

ՄԱՆՈՒԵԼ ՍՐՄԱՔԷ ԿԵՇԱՐԵՆՆ. ԳԻՐՔ ՈՐ ԿՈԶԻ ԱԿՆ ԼՈՒՄԱՏՈՒ: (Հայաստան Բրգերէն):
Կ. Պոլիս, ապ. Սակամնես Պետրոսեան, 1782, 264 էլ:

ԱՆՈՒԱՆԱՌԵՐԹ Ա.

ԳԻՐՔ ՈՐ ԿՈԶԻ ԱԿՆ ԼՈՒՄԱՏՈՒ:

Շարադրեցեալ վաս Սրբոյ Ծկեղեցւոյն Ընդհանրականի Եւ Առուժելականի: Յամի
Տէառն. 1782: Եւ ի թուականն Մերոյ, ուկա:

Ի Կոստանդնուպոլիս Մայրաքարարի:

ԱՆՈՒԱՆԱՌԵՐԹ Բ

ԳԻՐՔ ՈՐ ԿՈԶԻ ԱԿՆ ԼՈՒՄԱՏՈՒ:

Ի Կեապետոթեան Տեառն Զուկառու Սրբազնականար Կաթուղիկոսի, և ինքնա-
կալ Քահայականի ամենայն Հայոց: Եւ ի Պատրիարքոթեան Սրբոյ Սաղիմայ Տեառն
Յովակմայ Արքի Եպիսկոպոսի: Եւ ի պատրիարքոթեան Տեառն Զաւարիայ Մէծի՝ Մէծի
պոլոսյ Աստուածարեն Եպիսկոպոսի եւ Աղջափառոթեան Վարդապետի: Որ Եւ Տպագրու-
թեան Հրամանառուքի:

Շարադրեցեալ ի Փոքրիկ Մանուէլէ՝ Միայն և լը Դպրէ, Կոստանդնուպոլիսէոյ, ոյ,
Կեսարեան:

Եւ ապագրութեամբ ի Լոյր Ածեալ, ի Տպարանի Պետրոսեան Սակամնես:

ՑԻՇԱԱԿԱՐԱՐԱՆ

Ցիշատակարան

Ցանուն ... ծայրացեալ վեցաւորեցաւ Գրքուկո այս, որ կոշի Ակն Լուսառու, տաճ-
կէլար ապագրութեամբ, որ է Առաջին երեց մասանց՝ Հայկական շարագրութեան:

Արդեամբք և գոյիւք՝ Հորից պատուական արանց բարեպատշաճ Ուրեմն՝ յիշեսլիք զայնոսիկ ամենն զարգելիս, ի մաքուր կը յԱստուածառաք ազօթս ձեր, որք գոյն առիթք
առկեցան ուրին...:

Այլ եւ յիշել աղային՝ զիս զերառյա՞ ուղղափառ եւ միարեակ Լուսառութափամի
ազգին Հայոց, գփոքրիկ Մանուէլ զպիս կոստանդնուպոլսէցի զշաբարօց գրքուկիս Հան-
դէք ձնուզք իմովք՝ կեսարացի Թէոթորոս ճարտարապետի, և իոնեմազարդ տիկին եւ
որդեսէր Կիւլի կոստանդնուպոլսէցոյ, և Համայն ընտանեօքս, որք հոնդուցեալք են ի Տէր:

Կիւլպէնկեան Մատենակարան

230-158 Մ

Կազմեց՝ Ա. Գ.

(Հայր. 19)